HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו ושרים בהשתחויה דכתיב שרים וישתחוו מתקיף לה רבי זירא ואיתימא רבי שמואל בר נחמני אי הוה כתיב ושרים ישתחוו כדקאמרת השתא דכתיב שרים וישתחוו הא והא עבוד אמר רב נחמן בר יצחק אף אני אומר לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה צדיקים לאורה וישרים לשמחה צדיקים לאורה דכתיב [1] אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה

הדרן עלך מאימתי

סדר [א] תעניות כיצד מוציאין את התיבה לרחובה של עיר [ב] ונותנין אפר מקלה על גבי התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נותן בראשו הזקן שבהן אומר לפניהן דברי כבושין אחינו לא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים את שקם ואת תעניתם אלא [2] וירא אלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ובקבלה הוא אומר [3] וקרעו לבבכם ואל בגדיכם עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם כדי שיהא לבו שלם בתפלה [ג] ואומר לפניהן עשרים וארבע ברכות י"ח שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש ואלו הן זכרונות ושופרות [4] אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני [5] אשא עיני אל ההרים וגו' [6] ממעמקים קראתיך ה' [7] תפלה לעני כי יעטוף ר' יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתיהן [8] רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה [9] אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות ואומר חותמיהן על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' גואל ישראל על השניה הוא אומר מי שענה את אבותינו על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' זוכר הנשכחות על השלישית הוא אומר מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' שומע תרועה על הרביעית הוא אומר מי שענה את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' שומע תפלה על החמישית הוא אומר מי שענה את אליהו בהר הכרמל הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' שומע תפלה על הששית הוא אומר מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' העונה בעת צרה על השביעית הוא אומר מי שענה את דוד ואת שלמה בנו בירושלים הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' המרחם על הארץ: מעשה בימי

לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו ושרים בהשתחויה דכתיב שרים וישתחוו מתקיף לה רבי זירא ואיתימא רבי שמואל בר נחמני אי הוה כתיב ושרים ישתחוו כדקאמרת השתא דכתיב שרים וישתחוו הא והא עבוד אמר רב נחמן בר יצחק אף אני אומר לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה צדיקים לאורה וישרים לשמחה דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. פירוש ואין נומר כדלעיל ולישרים הלי והלי שמחה ולאורה (ה) לא"כ דאמרינן דלישרי לב קלי אהא דלעיל כמו כן אמרינן דצדיקים קלי אהא דאבתריה כיון דסמוך לדיק לישרי לב וכודאי יש הפרש בין זה לזה דאם לא כן לערביהו ולכתוב לצדיקים ולישרי לב אורה ושמחה אבל ההיא דלעיל לא הוו מלכים ושרים כי הדדי אלא ירלו ירלו וקמו ביייהו וכמו ירלו וקמו דהוי קודם שרים קלי על מלכים דלעיל קלי נמי אשרים דכתיב אבתריה אבל הכא אין לפרש אלא אור זרוע לצדיקים ולישרי לב שמחה (ו):

הדרך עלך מאימתי

ואפילו

לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים מלכים יראו וקמו ושרים בהשתחויה דכתיב שרים וישתחוו מתקיף לה רבי זירא ואיתימא רבי שמואל בר נחמני אי הוה כתיב ושרים ישתחוו כדקאמרת השתא דכתיב שרים וישתחוו הא והא עבוד אמר רב נחמן בר יצחק אף אני אומר לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה צדיקים לאורה וישרים לשמחה דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה.

הדרן עלך מאימתי

מסורת הש"ס

(א) עי' תוספות לקמן ע"ב ד"ה ומתענין], (ב) [שייך לדף יד:], (ג) [לקמן טז:], (ד) [לפניו שם סתמת דגמרא הוא ולא ר' זירא אמרה], (ה) [ברכות לד:], (ו) [לקמן טז:], (ז) שייך לע"ב, (ח) [ועי' תוספו' מנחות יט. ד"ה במקלא],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כבושין כו' (שכובשין את הלבבות להחזירם למוטב) תפ"מ וי"ב ס"א שכובשין ודוחקין את הלב לעשות תשובה. מו' ענין אחר שמגלה להם סתרי מעשיהם כמו בהלי כבשי דרחמנא כו' פר"מ ז"ל: (ב) ד"ה ובקבלה כו' לישראל והקשה כל"ל ותיבות עמדו בתפלה נמחק לא קרינן ליה קבלה מה"ד עמדו בתפלה ברחובה של עיר: (ג) ד"ה ורגיל כו' אבל ש"צ שטועה: (ד) ד"ה על השניה כו' שומע לעקה וכן כולם כל"ל ותיבת שלישית נמחק והל"ל עם ד"ה מי שענה וד"ה ובשופרות וד"ה ואליהו וכו' ושמואל במצפה בדכתיבי קלאי וכו' והל"ל עד בימי רבי אלעזר: (ה) תוספות ד"ה אור כו' שמחה ואורה דאם כן אמרינן לישרי לב כו' כמו כן אמרינן דצדיק קלי אהא דאבתריה כו' ולכתוב לצדיק ולישרי לב אורה ושמחה אבל בהחיא דלעיל לא הוו מלכים ושרים כתובים אהדדי אלא כו' אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה:

גליון הש"ם

רש"י ד"ה ובקבלה וכו' ולא קרי ליה דברי קבלה. עיין חולין דף קלז ע"א רש"י ד"ה תורת משה:

לעזי רש"י

פריש"א. מכבש.

רבינו גרשום

(ו)הא והא עביד. קימה והשתחויה. ה"ג, הכל לאורה ולא הכל לשמחה, (ו)צדיקים לאורה (ולזו) [ולא] לשמחה ישרים אף לשמחה. דישרים עדיפי מצדיקים.

הדרן עלך מאימתי

לבזה נפש למתעב גוי לעבד מושלים. לישראל הבזויים ומתועבים ועבדים מושלין בהן: [ג] **ולא הכל בקימה.** לקראת ישראל לעמיד לבא מלכים ילאו וקמו שרים וישתחוו: ה"ג **לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה.** ישרים לשמחה דישרים עדיפי מצדיקים:

הדרן עלך מאימתי

סדר תעניות כיצד מוציאין. אפר מקלה. אפר ממש ולא עפר. אפר סתם הוא עפר דכשם שאפר קרוי עפר דכתיב (במדבר יט) מעפר שרפת החטאת כך עפר קרוי אפר סתם. והיינו דקתני אפר מקלה אפר שריפה אי הוה תני אפר סתם הוה משמע עפר ואפר מקלה גמלי יותר מעפר סתם. ובגמרא [ג] מפרש מאי טעמא נותנין אותו: **לבושין.** לשון עגילה כמו מכבש בלע"ז פריש"א [ד] שכובשין את הלבבות להחזירם למוטב. ואלו הן דברי כבושין אחינו כו': **ובקבלה.** שהנביא מצוה לישראל [ה] (עמדו בתפלה). והקשה תוספות מאן דהו מאי שנא בהאי קרא דכתיב ביונה וירא האלהים את מעשיהם וגו' [ו] ולא קרי ליה דברי קבלה ובהאי קרא דוקרעו לבבכם קרי ליה קבלה ופריק איהו כל מקום שהנביא מצוה ומודיע ומזהיר את ישראל קרי ליה קבלה ובכל דוכתא דלא איתפקד נביא כי האי וירא האלהים שהוא כמספר והולך דליף מיניה אגב אורחיה מילתא לא קרינן ליה קבלה: **ברחובה של עיר.** בגלוי וכי הך דאמרינן במסכת מגילה (דף כה:) בני העיר שמכרו רחובה של עיר והתם מפרש בהדיא [ז] אמר ר' זירא הואיל והעם מתפללים בו בתעניות ובמעמדות: **ורגיל.** רגיל להתפלל ותפלתו שגורה בפיו ולא יטעה שכל [ג] חזן שטועה סימן רע לשולחיו [ה]: **וביתו ריקם.** משמע דהוא עני ואין לו מחיה בביתו. ובגמרא [ו] מפרש טעמא אחרינא וגופו נקי מעבירות שלא חטא ולא יצא עליו שום שם רע בשום עבירה כו': **זכרונות ושופרות.** כל הפסוקים שאומרים בראש השנה: **אל ה' בצרתה לי קראתי.** כולן הן מזמורים: **ואומר חותמיהן.** על כל פרשה ופרשה

מאחר זכרונות תתימת זכרונות ואחר שופרות תתימת שופרות וכן אחר כולם מעין הפרשה כדמפרש ואזיל: **על הראשונה.** בפעם הראשונה הוא אומר מי שענה לאברהם כו'. בגואל ישראל היה מתחיל להתרץ והולך ואומר לכולן שם ברכות: **על השניה.** זו היא ברכה ראשונה של שם ברכות כדאמרינן בגמ' [ו] והיאך דגואל ישראל זו היא ברכה עצמה של שמונה עשרה ואינה מאותן שם אלא שבה היה מתחיל להוסיף ולהתרץ. על הזכרונות הוא אומר זוכר הנשכחות ועל השופרות שומע תרועה והיא שניה למנינה ועל אל ה' בצרתה לי והיא שלישית למנין שם שומע לעקה [ד] שלישית וכן כולן: **ומי שענה את אבותינו על ים סוף.** לפיכך אומרה בזכרונות לפי שהיו ישראל נשכחים במצרים כמה שנים ומתייאשו מן הגאולה וחכרם המקום וגאלם דכתיב (שמות ו) ואזכור את בריתי: **ובשופרות היה אומר מי שענה את יהושע בגלגל.** לפי שענה בשופרות בריבו וזהו בעוד שהיו ישראל בגלגל: **ואליהו בהר הכרמל.** כנגד אשר עיני אל ההרים וכן כולן לפי ענין המזמורים אליהו ענה בהר הכרמל מעין אשא עיני אל ההרים ושמואל במצפה דכתיבי קראי ומעין אל ה' בצרתה לי: **ממעי הדגה.** מעין ממעמקים קראתיך ה' ועונה בעת צרה שכן כתיב ביונה קראתי מצרה לי (יונה ב) ובשמואל כתיב ויזעק אל ה' (שמואל ז ט) ובאליהו כתיב (מלכים ז יח) ענני זו תפלה: **ועל השביעית.** מפרש בגמרא [ו] מאי שביעית. מי שענה דוד ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה (שמואל ב כא): **ושלמה.** כשהכניס הארון לבית קדש הקדשים. אי נמי רעב כי יהיה בארץ וגו' (מלכים ח ח) ולפיכך חותם מרחם על הארץ שהן התפללו על ארץ ישראל ותפלה לעני כי יעטוף על דוחק גשמים נופל וכתיב ביה (שם) בהעצר שמים: [ו] **בימי רבי חלפתא בלפורי.** אביו של רבי יוסי דאמרינן בסנהדרין (דף לב:) אחר רבי יוסי בלפורי [אחר ר' חנינא בן תרדיון] בסיכוי: וגומר

עין משפט
נר מצוה

א א מיי' פ"ד מהלכות תענית הלכה ח כ ג טוש"ע א"ח סימן תקעט סעיף ח:
ב מיי' שם ס"ז טור א"ח סימן תקעט:

תורה אור השלם

1. אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה:
תהלים צז יא
2. וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:
יונה ג י
3. וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הָרָעָה:
יואל ב יג
4. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בְּצָרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי:
תהלים קכ א
5. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי:
תהלים קכא א
6. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ:
תהלים קל א
7. תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ:
תהלים קב א
8. רָעָב כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבֶר כִּי יִהְיֶה שֹׁדָפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כָּל נֶגַע כָּל מַחֲלָה:
מלכים א ח לז
9. אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְיָ אֶל יִרְמְיָהוּ עַל דִּבְרֵי הַבַּצָּרוֹת:
ירמיהו יד א

מוסף רש"י

אנשי משמר. כהנים ולוים העומדין, מתענין ולא משלימין. לפי שהן עסוקין בעבודה ואין יכולים להסלים (לעיל יב.). **ואם התחילו.** שהתחילו להתענות כ' או ל' יום וגכנסו בהן ימי מעטה או ר"ח (ערובין נא.). **שאין משלימין.** תענית בתעוכה ור"ח להתענות כל היום (שם). **וכן תשעה באב שחל להיות בערב שבת.** נמי אין משלימין (שם).

רבינו חננאל

ואני אומר צדיקים [לאורה] וישרים בשמחה, שנא' אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. **הדרן עלך מאימתי מזכירין**